

[Aksel Larsen.]

mærkning til det ærede medlem, at han jo nu på ny skulle lufte sin forargelse over, at Aksel Larsen tager den borgerlige del af salen under armen, eller at den borgerlige del af salen tager Aksel Larsen under armen. Må vi nu være her! Det var ikke os, der lavede omsforlig sammen med de konservative i 1962. Det var bl. a. det ærede medlem hr. K. B. Andersens parti, men jeg forstod altså, at i dette som i så mange andre tilfælde er det sådan, at når to gør det samme, så er det ikke det samme, og jeg er i alt fald enig med det ærede medlem hr. K. B. Andersen i, at det er ikke det samme at foreslå og stemme for, at den bundne opsparing ikke skal opkræves, og så at belære befolkningen med 900 mill. kr. om året i indirekte skatter gennem forbrugsafgifter og dertil med begrænsning af byggeri og anlægsvirksomhed og forøgelse af militærudgifterne.

Finansministeren (Poul Hansen): Jeg har ikke noget at bemærke til det ærede medlem hr. Aksel Larsens gentagelser, men der er et par ting, som blev sagt af to andre ordførere, som jeg lige må svare på.

Venstres ordfører spurgte, hvor meget disse afgiftsforhøjelser ville indvirke på pristallet. Det er sådan, at hverken cigaretafgiften eller ølafgiften indvirker på pristallet. Der bliver en ganske lille — jeg understreger en ganske lille — afsmitning fra benzinafgiften. Hvor meget det vil andrage, ved jeg ikke, om det overhovedet lader sig regne ud, men det er i hvert fald af en overordentlig beskeden størrelsesorden.

Så må jeg sige til det ærede medlem hr. Poul Møller, at jeg begriber ikke den tale om, at det er af hensyn til lønforhøjelserne her i foråret ud over pristalsforhøjelserne, vi nu kommer med disse lovforslag. Sagen er netop den, at hvis ikke pristallet havde udløst en dyrtidsportion, så var disse lovforslag ikke kommet. De er begrundet i de ekstra udgifter, vi har fået dér, og endvidere begrundet i, at vi ønsker at fastholde den finanspolitik, som vi lagde op til i efteråret. Det er den simple sandhed. Jeg kan ikke forstå, hvorfor det ærede medlem skal gøre tingene så kunstige med disse andre betragtninger.

Det ærede medlem har naturligvis ret i,

at det ville være behageligt eller en fordel at have den økonomiske årsoversigt nu. Jeg har allerede begrundet, hvorfor vi mener det rigtigt at komme med disse lovforslag nu, men det er ikke det samme som, at vi behøver at gøre hele problemet om det kommende finansårs skatteopkrævning færdigt. Udskrivningslovforslaget ligger der jo stadig væk, og det er ikke nødvendigt, at det bliver gjort færdigt netop nu. Man vil så, inden det arbejde skal tilendebringes, have det materiale, man her har efterlyst.

(Kort bemærkning).

K. B. Andersen: Det ærede medlem hr. Aksel Larsen forstod åbenbart ikke, hvad jeg sagde før, selv om jeg synes, det var ret klart. Jeg skal derfor gentage det i lidt kortere form. Nu har det ærede medlem hr. Aksel Larsen allerede bedt om en kort bemærkning, før han har hørt, hvad jeg har sagt; så kan jeg godt forstå, det kan knibe for det ærede medlem at forstå det. Det, jeg forsøgte at påpege, var blot, at der jo er den forskel på det ærede medlems parti og vort, at medens vi efter bedste evne forsøger at arbejde for beskæftigelse og tryghed, har det ærede medlem igen i dag dokumenteret, at hans parti stadig baserer sin politiske eksistens på spekulation i økonomisk ustabilitet og utryghed. Så enkelt er det.

(Kort bemærkning).

Poul Møller: Ja, højtærede finansminister, det er meget centralt at finde ud af, om årsagen er pristallet eller de lønforhøjelser, der skal træde i kraft uden hensyn til pristallet, for hvis det er pristallet, så spørger jeg den høje regering: er det da meningen, at man, hver gang pristallet stiger og udløser en dyrtidsportion, skal inddrage denne dyrtidsportion igen gennem skatter og afgifter? Hvis det er meningen, hvorfor opretholder man så pristalsreguleringen? For at få et højere og højere omkostningsniveau?

Det er første gang under den nye ordning, at en pristalsportion bliver udløst. Med det samme siger regeringen: det går ikke an; vi kan ikke have en pristalsregulering, der virker på den måde, at den eventuelt øger forbruget — hvad den jo ikke kan, hvis den kun er en pristalsregulering — derfor må vi have pengene ind igen. Regeringen kan ikke